

บทที่ ๑

การเขียนโครงร่างดัชนีพรรณ วิทยานิพนธ์ และสารนิพนธ์

โครงร่างดัชนีพรรณ วิทยานิพนธ์ และสารนิพนธ์เป็นแผนการทำงานที่นิสิตเขียนขึ้น เพื่อให้เห็นทิศทางหรือแนวทางการทำงานทางวิชาการของตน ส่วนใหญ่เนื้อหาของโครงร่างจะให้เหตุผลว่า ทำไมถึงทำวิจัยเรื่องนั้น มีประเด็นปัญหาหรือคำถามอะไรที่ต้องการหาคำตอบ ต้องการบรรลุเป้าหมายอะไร จะใช้วิธีการศึกษาอย่างไร และเมื่อทำสำเร็จแล้ว คาดว่าจะมีประโยชน์ต่อวงวิชาการและต่อสังคมอย่างไร เป็นต้น

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย มีหลักการเขียนโดยสังเขป ดังนี้

๑.๑ ชื่อเรื่อง (ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ)

การตั้งชื่อเรื่องดัชนีพรรณ วิทยานิพนธ์ และสารนิพนธ์ ควรเขียนเป็นคำนามวลี เช่น “วิธีการประกาศพระศาสนาของพระพุทธเจ้า” ไม่ควรเขียนเป็นประโยคสมบูรณ์ที่มีครบทั้งประธาน กริยา และกรรม เช่น “พระพุทธเจ้าทรงประกาศพระศาสนา” ควรใช้ภาษากระทัดรัด ชัดเจน ไม่วกวน ไม่คลุมเครือ และที่สำคัญคือชื่อเรื่องต้องสะท้อนประเด็นปัญหาที่ต้องการหาคำตอบ

เกณฑ์มาตรฐานการตั้งชื่อเรื่อง

๑. ใช้คำกระทัดรัด ชัดเจน ไม่คลุมเครือ
๒. เขียนเป็นข้อความคำนามวลี
๓. ชื่อเรื่องสะท้อนหรือชี้ถึงประเด็นปัญหาการวิจัย
๔. ขึ้นต้นชื่อเรื่องด้วยจุดมุ่งหมายหรือวิธีการศึกษา
๕. ตั้งชื่อเป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

๑.๒ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การเขียนความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา เป็นการให้เหตุผลประกอบว่า ทำไมเรื่องของเราจึงสมควรศึกษาวิจัย ปัญหาที่ต้องการหาคำตอบนั้นสำคัญอย่างไร มีภูมิหลังหรือความเป็นมาอย่างไร ในอดีตที่ผ่านมา มีแนวคิดหรือทฤษฎีที่พยายามตอบปัญหานั้นหรือไม่ อย่างไร ถ้ามีผู้ศึกษาไว้บ้างแล้ว ต้องชี้แจงต่อไปว่า มีประเด็นปัญหาใดบ้างที่ยังค้างคาอยู่หรือตอบแล้ว แต่ยังไม่สมบูรณ์ อุปมาเหมือนเราเสนอความเห็นในที่ประชุมว่า ให้เอาอย่างนั้น อย่างนี้ ที่ประชุมจะเห็นด้วยกับข้อเสนอเราหรือไม่ ขึ้นอยู่กับเหตุผลที่เราใช้สนับสนุนข้อเสนอนั้นเป็นสำคัญ ทั้งหมดนี้ เพื่อแสดงผลให้เห็นว่า เรื่องที่นำมาศึกษานี้สำคัญและจำเป็นหรือจูงใจมากจนขนาดทำให้ผู้ศึกษาสนใจและตัดสินใจเลือกศึกษาเรื่องนี้

เกณฑ์มาตรฐานการเขียนความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

๑. ชี้ให้เห็นว่า ประเด็นปัญหานั้นมีภูมิหลังหรือความเป็นมาที่มีข้อมูลและเอกสารอ้างอิงเชิงประจักษ์ (Context)
๒. ชี้ให้เห็นว่า ปัญหาวิจัยนั้นมีความสำคัญและมีความคาดหวังอยากให้เป็นอย่างไร (Significance)
๓. ชี้ให้เห็นว่า มีผู้เสนอแนวคิดหรือทฤษฎีสำหรับตอบปัญหานั้นอย่างไรและมีประเด็นใดที่ยังไม่ชัดเจนหรือยังไม่ได้อธิบาย (Academic gap)

๑.๓ คำถามวิจัย

การเขียนคำถามวิจัย คือ การเขียนระบุลงไปให้ชัดเจนว่า งานวิจัยเรื่องนั้นต้องการตอบปัญหาอะไร ส่วนใหญ่คำถามวิจัยจะมีอยู่แล้วในความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา แต่การแยกเป็นอีกข้อหนึ่งต่างหากนั้นเพื่อนำให้เห็นปัญหาเด่นชัดมากยิ่งขึ้น

๑.๔ วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การเขียนวัตถุประสงค์ของการวิจัย คือ การวางเป้าหมายการทำงานไว้ล่วงหน้าว่า งานดัชนีพนธ์ วิทยานิพนธ์หรือสารนิพนธ์ของเราจะเดินทางไปสู่จุดหมายใด เหมือนการไปซื้อของในห้างสรรพสินค้า ถ้าเรามีเป้าหมายล่วงหน้าว่า จะไปซื้อของอะไร ที่ร้านไหน เราก็จะมุ่งไปหาร้านนั้นโดยตรง ไม่ต้องเสียเวลาเดินหาไปเรื่อย ๆ การเขียนวัตถุประสงค์การวิจัยมีประโยชน์มากในแง่ที่ทำให้ผู้วิจัยรู้ล่วงหน้าว่า งานวิจัยของตนมุ่งไปสู่เป้าหมายใด เวลาลงมือเขียนจริง ๆ ก็ไม่ต้องเสียเวลากับสิ่งที่ไม่ใช่เป้าหมายของตนเอง การเขียนวัตถุประสงค์การวิจัยนั้น นิยมเขียนแยกเป็นข้อ ๆ โดยขึ้นต้นคำว่า “เพื่อ...” โดยแต่ละข้อต้องสัมพันธ์กันและมุ่งไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ มุ่งไปสู่การตอบปัญหาการวิจัยเหมือนกัน

เกณฑ์มาตรฐานการเขียนวัตถุประสงค์การวิจัย

๑. ใช้ภาษาชัดเจน เข้าใจง่าย ไม่วกวน
๒. ใช้ประโยคบอกเล่า ไม่ใช่ประโยคคำถามและปฏิเสธ โดยขึ้นต้นด้วยคำว่า “เพื่อ...”
๓. แต่ละข้อต้องมุ่งไปในทิศทางเดียวกันคือ มุ่งตอบปัญหาการวิจัย
๔. แต่ละข้อสะท้อนปัญหาและตอบปัญหาการวิจัยเดียวกัน แต่ตอบคนละแง่มุม

๑.๕ ขอบเขตการวิจัย

การเขียนขอบเขตการวิจัย คือ การเขียนระบุว่างานวิจัยเรื่องนั้น ๆ จะศึกษาภายในขอบเขตกว้างแคบแค่ไหนเพียงไร จะเก็บข้อมูลจากเอกสารหรือจากกลุ่มประชากรกว้างแคบแค่ไหน การระบุขอบเขตการวิจัย มีประโยชน์ในแง่ที่ทำให้เราเก็บข้อมูลได้อย่างครอบคลุมภายในขอบเขตที่กำหนดไว้ ส่วนข้อมูลนอกนั้น ถือว่าไม่ได้อยู่ในขอบข่ายแห่งการศึกษาของเรา เช่น เราเขียนขอบเขตไว้ว่า จะศึกษาเรื่องกรรมเฉพาะในพระไตรปิฎก เราก็เก็บข้อมูลเรื่องกรรมเท่าที่มีในพระไตรปิฎก ๔๕

เล่มเท่านั้น ไม่ต้องไปเก็บจากคัมภีร์รุ่นหลัง เช่น คัมภีร์รุ่นอรรถกถา ฎีกา เป็นต้น อุปมาเหมือนเราขีดวงกลมบนผืนทรายแล้วเก็บเมล็ดทรายเฉพาะภายในวงกลมที่เราขีดไว้เท่านั้น

ขอบเขตการวิจัย จึงเป็นการกำหนดกรอบหรือระบุขอบเขตของการวิจัยว่าจะทำการศึกษากว้างขวางเพียงใด ครอบคลุมถึงเรื่องอะไร ซึ่งจะช่วยให้ผู้วิจัยไม่ศึกษานอกขอบเขต แต่ให้ศึกษาเฉพาะหน่วยที่วิจัยเท่านั้น ซึ่งอาจแบ่งขอบเขตที่ศึกษาได้ ดังนี้

๑.๕.๑ ขอบเขตด้านเนื้อหา เขียนแสดงให้เห็นถึงขอบเขตของเนื้อหาเอกสารหรือคัมภีร์ที่ต้องการศึกษาว่าต้องการกำหนดแค่ไหน อย่างไร ซึ่งถือว่าเป็นข้อตกลงเบื้องต้นของดุษฎีนิพนธ์ วิทยานิพนธ์ฉบับนั้น ๆ

๑.๕.๒ ขอบเขตด้านตัวแปร

ก. การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ควรระบุตัวแปรที่ศึกษาไว้อย่างกว้าง ๆ และแสดงให้เห็นถึงความเกี่ยวข้องของตัวแปรที่สนใจศึกษา

ข. การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ควรระบุตัวแปรที่ศึกษาให้ชัดเจน เช่น ตัวแปรต้น ตัวแปรตาม ตัวแปรแฝง ตัวแปรสังเกตได้ และ/หรือ ตัวแปรที่เกี่ยวข้อง

ค. การวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Methods Research) ควรระบุทั้งตัวแปรเชิงคุณภาพและตัวแปรเชิงปริมาณให้ชัดเจน

การกำหนดขอบเขตด้านตัวแปร ควรคำนึงถึงการทบทวนเอกสารและงานวิจัยด้วยว่า ตัวแปรแต่ละตัวสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีหรืองานวิจัยของใคร

๑.๕.๓ ขอบเขตด้านประชากร/ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ก. การวิจัยเชิงคุณภาพ โดยเฉพาะการวิจัยภาคสนามควรระบุผู้ให้ข้อมูลสำคัญหรือกลุ่มเป้าหมาย ให้ชัดเจนว่า ผู้ให้ข้อมูลสำคัญแบ่งเป็นกี่กลุ่ม แต่ละกลุ่มมีจำนวนเท่าใด

ข. การวิจัยเชิงปริมาณ ควรกำหนดขอบเขตด้านประชากรให้ชัดเจนว่า ต้องการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มใดและจำนวนประชากรควรอ้างอิงแหล่งที่มาให้ชัดเจน

สำหรับการวิจัยแบบผสมวิธี ต้องระบุขอบเขตทั้งด้านประชากรและผู้ให้ข้อมูลสำคัญ และการวิจัยเชิงคุณภาพภาคเอกสาร ไม่จำเป็นต้องระบุประชากรหรือผู้ให้ข้อมูลสำคัญแต่ให้ระบุคำกริยาหรือตำราที่ใช้ศึกษาในหัวข้อขอบเขตด้านเนื้อหา

๑.๕.๔ ขอบเขตด้านพื้นที่ (ถ้ามี) กำหนดพื้นที่การวิจัยให้ชัดเจนว่า ศึกษาที่ไหน หน่วยงานหรือองค์กรใด ตั้งอยู่สถานที่ใด

๑.๕.๕ ขอบเขตด้านระยะเวลา กำหนดระยะเวลาในการดำเนินการวิจัย โดยเริ่มนับตั้งแต่เมื่อได้รับอนุมัติหัวข้อวิจัยไปจนถึงส่งเล่มรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ เช่น ดำเนินการวิจัยตั้งแต่ เดือนมกราคม พ.ศ. ๒๕๖๐ ถึง เดือนธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๐ รวมเป็นระยะเวลา ๑ ปี เป็นต้น โดยพิจารณาถึงขอบเขตการวิจัย

เกณฑ์มาตรฐานการเขียนขอบเขตการวิจัย

๑. ระบุขอบเขตด้านเนื้อหาที่แสดงเอกสารหรือคัมภีร์ที่จะไปเก็บข้อมูลมาตอบปัญหาการวิจัย โดยระบุให้ชัดเจนว่า จะใช้เอกสารหรือคัมภีร์อะไรบ้าง (กรณีการวิจัยเชิงคุณภาพ/ภาคเอกสาร)
๒. ระบุขอบเขตตัวแปรในการวิจัย ตัวแปรต้น ตัวแปรตาม และตัวแปรที่เกี่ยวข้อง (กรณีการวิจัยเชิงปริมาณ) และระบุตัวแปรที่สนใจศึกษา (กรณีการวิจัยเชิงคุณภาพ) โดยจำแนกรายละเอียดของตัวแปรสำคัญให้ชัดเจน
๓. ระบุขอบเขตของประชากรหรือผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่จะใช้ในการศึกษาให้ชัดเจนว่า ประชากรคือใคร มีจำนวนเท่าใด (กรณีการวิจัยเชิงปริมาณ) และผู้ให้ข้อมูลสำคัญคือใคร มีจำนวนกี่กลุ่ม แต่ละกลุ่มมีจำนวนเท่าใด (กรณีการวิจัยเชิงคุณภาพ/ภาคสนาม)

๑.๖ สมมติฐานการวิจัย (ถ้ามี)

สมมติฐานการวิจัย (Research Hypothesis) เป็นคำตอบที่คาดคะเนความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตั้งแต่สองตัวขึ้นไปซึ่งผู้วิจัยคาดการณ์ไว้ล่วงหน้าอย่างสมเหตุสมผลเกี่ยวกับเรื่องที่ผู้วิจัยต้องการศึกษา มีทฤษฎีรองรับและใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ มักเขียนอยู่ในรูปข้อความประกอบด้วยสมมติฐานแบบมีทิศทางที่ระบุทิศทางของความแตกต่างอย่างชัดเจน เช่น “นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานครที่เข้าร่วมกิจกรรมรูปแบบการเรียนรู้เชิงรุกตามหลักพุทธจิตวิทยาเพื่อพัฒนาการรู้คุณค่าแห่งตนเองมีระดับการรู้คุณค่าแห่งตนหลังเข้าร่วมกิจกรรมสูงกว่าก่อนเข้าร่วมกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ” และสมมติฐานแบบไม่มีทิศทางที่ไม่ระบุทิศทางของความแตกต่าง เช่น “บุคลากรที่มีสถานภาพต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตภาคเหนือแตกต่างกัน” ดังนั้น การตั้งสมมติฐานจึงเป็นการตั้งขึ้นเพื่อใช้เป็นทิศทางในการพิสูจน์หรือทดสอบในการดำเนินการวิจัยได้อย่างตรงประเด็น

เกณฑ์มาตรฐานการเขียนสมมติฐานการวิจัย

๑. เป็นคำตอบที่คาดคะเนไว้ล่วงหน้าอย่างสมเหตุสมผล มีทฤษฎีรองรับ และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย
๒. เป็นคำตอบล่วงหน้าที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตั้งแต่สองตัวขึ้นไป
๓. สมมติฐานแบ่งเป็น ๒ ประเภท คือ สมมติฐานแบบมีทิศทางและสมมติฐานแบบไม่มีทิศทาง
๔. ควรมีความชัดเจนและเฉพาะเจาะจง ซึ่งจะง่ายต่อการพิสูจน์หรือทดสอบ

๑.๗ นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัยเป็นการให้ความหมายกับคำศัพท์หรือตัวแปรที่ปรากฏในงานวิจัย มี ๒ ลักษณะ คือ นิยามศัพท์เฉพาะเป็นการให้ความหมายกับศัพท์ที่ต้องการให้ผู้อ่านงานวิจัยเข้าใจตรงกันตลอดทั้งเล่ม เช่น “การเรียนรู้เชิงรุก หมายถึง กระบวนการที่ให้ผู้เรียนหรือผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้มีส่วนร่วม ได้ลงมือปฏิบัติ คิดวิเคราะห์และนำเสนอด้วยความรู้ ความเข้าใจ”

สำหรับการนิยามเชิงปฏิบัติการ (Operational Definition) เป็นการให้ความหมายกับตัวแปรที่ผู้วิจัยต้องการวัดค่า ปริมาณ หรือจัดกระทำกับตัวแปร ซึ่งนำไปสู่การสร้างเครื่องมือการวิจัย

โดยการให้คำนิยามเชิงปฏิบัติการไม่ใช่เป็นการให้นิยามตามพจนานุกรม หรือคำที่มีความหมายทั่วไป แต่เป็นนิยามที่ต้องมีสิ่งบ่งชี้ว่าตัวแปรนั้น ๆ สามารถวัดปริมาณได้ หรือจัดกระทำกับตัวแปรอย่างไร เช่น “การรู้คุณค่าแห่งตน หมายถึง คะแนนที่ได้จากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาประเมินตนเองด้านคุณตนออก บอกตนได้และใช้ตนเป็นจากแบบวัดการรู้คุณค่าแห่งตน”

เกณฑ์มาตรฐานการเขียนนิยามศัพท์เฉพาะ

๑. เป็นการให้ความหมายคำศัพท์หรือตัวแปรที่ปรากฏในงานวิจัยในความหมายเฉพาะเจาะจง แบ่งเป็นนิยามศัพท์เฉพาะ และนิยามเชิงปฏิบัติการ
๒. นิยามเชิงปฏิบัติการเป็นการให้ความหมายกับตัวแปรที่ผู้วิจัยต้องการวัดค่า และนิยมใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ
๓. ศัพท์ที่นำมานิยามควรเป็นคำหลัก (Keywords) ในงานวิจัยนั้น มักปรากฏอยู่ในชื่อเรื่องหรือวัตถุประสงค์การวิจัย
๔. ต้องนิยามให้ครอบคลุมเฉพาะความหมายที่ผู้วิจัยต้องการใช้ในงานวิจัยของตนเท่านั้น

๑.๘ ทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง หมายถึง การย้อนกลับไปสำรวจเอกสารและงานวิจัยที่มีผู้ศึกษาไว้ในอดีต ซึ่งเป็นงานที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับงานวิจัยของเราโดยตรงหรือบางส่วน การทบทวน คือ การสำรวจดูว่า งานเรื่องนั้น ๆ ผู้เขียนมุ่งศึกษาหาคำตอบในประเด็นปัญหาอะไร เมื่อศึกษาแล้วได้พบคำตอบว่าอย่างไรบ้าง คำตอบนั้นมีช่องว่าง (Academic Gap) หรือมีความไม่ชัดเจนอะไรที่จะเป็นช่องทางให้เราศึกษาเพื่อความชัดเจนต่อไป การทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มีประโยชน์ในแง่ที่ทำให้เราเห็นพัฒนาการขององค์ความรู้ในด้านนั้น ๆ ว่ามีความเป็นมาอย่างไร ก้าวหน้าไปถึงไหน เพื่อหลีกเลี่ยงการทำวิจัยซ้ำซ้อน และทำให้เราเห็นช่องทางที่จะศึกษาหาคำตอบต่อไป อุปมาเหมือนคนในอดีตได้สร้างบันไดหลายขั้นไว้ให้แก่เรา ถ้าเราอยากสร้างบันไดให้สูงขึ้นไปอีก ก็ต้องย้อนกลับไปทบทวนดูว่า ในอดีตได้สร้างบันไดไว้กี่ขั้นแล้ว บันไดเหล่านั้น มีวิธีการสร้างอย่างไร มีข้อบกพร่องหรือช่องทางที่จะพัฒนาให้ดียิ่งขึ้นหรือไม่ อย่างไร และมีโอกาสที่จะสร้างบันไดให้สูงขึ้นได้หรือไม่ เป็นต้น ซึ่งการทบทวนอดีตแล้วพบข้อบกพร่องหรือช่องทางที่จะสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ ขึ้นได้ ถือว่าเป็นโอกาสทองในการทำงานวิจัย เพราะนี่คือเหตุผลที่เราสามารถนำไปอ้างอิงกับคนอื่น ๆ ได้ว่า งานวิจัยของเราเป็นงานสร้างสรรค์ใหม่ เป็นงานที่จะสร้างองค์ความรู้ใหม่ได้ ไม่ใช่งานที่เดินซ้ำรอยหรือเป็นงานที่เอาสิ่งที่ผู้อื่นรู้แล้วมาพูดทวนซ้ำอีก

เกณฑ์มาตรฐานการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

๑. ต้องมีเนื้อหาหรือมีประเด็นในการศึกษาเกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะดำเนินการวิจัย ซึ่งอาจเกี่ยวข้องทั้งหมดหรือบางส่วน
๒. ควรมีมาตรฐานทางวิชาการและเขียนโดยผู้ทรงคุณวุฒิทางวิชาการหรือผู้อยู่ในแวดวงวิชาการ ส่วนงานที่คนทั่วไปเขียนขึ้น ไม่ควรนำมาทบทวน
๓. ควรชี้ให้เห็นพัฒนาการขององค์ความรู้ด้านนั้น ๆ ที่คนในอดีตสร้างสรรค์ไว้ ชี้ให้เห็นประเด็นที่ผู้เขียนต้องการตอบ และคำตอบที่ผู้เขียนนำเสนอไว้
๔. รูปแบบการเขียนทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ควรเขียนในเชิงสังเคราะห์โดยเอาประเด็นเป็นตัวตั้ง และเขียนร้อยเรียงอย่างเป็นระบบให้เป็นเนื้อเดียวกัน เมื่ออ่านแล้วทำให้มองเห็นภาพรวมและพัฒนาการขององค์ความรู้ด้านนั้น ๆ รวมทั้งควรแสดงให้เห็นช่องว่างทางวิชาการที่ยังไม่มีคำตอบชัดเจนหรือชี้ให้เห็นช่องทางที่เราจะเดินหน้าทำวิจัยต่อไป
๕. การจัดเรียงลำดับของเนื้อหาให้ยึดเนื้อหาสาระความสำคัญเป็นหลัก ไม่ควรเขียนเรียงตามชื่อผู้เขียนและปีที่เขียน
๖. ต้องสรุปด้วยว่า จากการทบทวนเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทำให้ได้แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวกับงานวิจัยที่กำลังศึกษาอย่างไร และนิสัยจะเชื่อมโยงเนื้อหาเพื่อสร้างสรรค์เป็นองค์ความรู้ใหม่ต่อไป
๗. เอกสารและงานวิจัยเชิงปริมาณที่นำมาทบทวน ไม่ควรเกิน ๕ ปีย้อนหลังนับปีปัจจุบันที่ทำวิจัย เว้นแต่ไม่มีผู้ทำวิจัยในประเด็นนั้น ๆ
๘. การทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องควรมีความสอดคล้องกับกรอบแนวคิดในการวิจัย

หมายเหตุ: ในโครงสร้างคุณิพนธ์ วิทยานิพนธ์ทุกระดับ ทุกแบบการวิจัย ต้องนำเสนอการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สำหรับการวิจัยเชิงปริมาณ เมื่อผ่านการอนุมัติหัวข้อ แล้วเริ่มลงมือทำการวิจัยจริง ให้ย้ายไปอยู่บทที่ ๒ ในหัวข้องานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งโครงร่างฯ ที่มีการจัดทำเป็น ๓ บท การทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจะปรากฏอยู่ในบทที่ ๒ ของเล่มโครงร่างฯ

ในการทบทวนวรรณกรรม **ไม่ต้องมีเลขแสดงลำดับและตำแหน่งทางวิชาการ**ของชื่อผู้แต่งให้พิมพ์ด้วยตัวอักษรธรรมดา กรณีที่เป็นพระภิกษุที่มีสมณศักดิ์ให้ใช้ชื่อตามสมณศักดิ์ ตามด้วยชื่อและฉายาเดิม เช่น พระราชปริยัติกวี (สมจินต์ สมมาปญโญ), พระครูโกศลศาสนบัณฑิต (กฤษณะ ตรุโณ) เป็นต้น

๑.๙ กรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัย (Conceptual Framework) เป็นการเขียนเพื่อแสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ผู้วิจัยได้จากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดทิศทางของการออกแบบการวิจัย (Research Design) โดยสามารถใช้ได้กับการวิจัยเชิงคุณภาพและการวิจัยเชิงปริมาณ

เกณฑ์มาตรฐานการเขียนกรอบแนวคิดในการวิจัย

๑. กรอบแนวคิดในการวิจัยต้องพัฒนามาจากกรอบแนวคิดเชิงทฤษฎี (Theoretical Framework)
๒. มีความตรงประเด็นในด้านเนื้อหาสาระ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านตัวแปรที่ต้องการศึกษา
๓. กรอบแนวคิดในการวิจัยมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย
๔. ระบุรายละเอียดของตัวแปรและแสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรได้ชัดเจนด้วยสัญลักษณ์หรือแผนภาพ

๑.๑๐ วิธีดำเนินการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methodology) หรือบางครั้งเรียกว่า ระเบียบวิธีวิจัย เป็นองค์ประกอบที่สำคัญมาก เพราะผลการวิจัยที่ออกมาจะน่าเชื่อถือหรือไม่ ขึ้นอยู่กับวิธีการดำเนินการวิจัย ที่เราใช้เป็นเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล การเขียนวิธีดำเนินการวิจัย คือ การแจงรายละเอียดว่า เมื่อถึงเวลาลงมือทำวิจัยจริง ๆ เราจะมึวิธีการและขั้นตอนการเก็บหลักฐานข้อมูลมาตอบปัญหาวิจัยอย่างไร จะใช้เครื่องมืออะไรเก็บข้อมูล (เช่น แบบสอบถาม การสัมภาษณ์เชิงลึก การสังเกต การสนทนากลุ่ม) เมื่อได้ข้อมูลมาแล้วจะทำอย่างไรกับข้อมูลนั้น อุปมาเหมือนพ่อครัวชี้แจงเหตุผลว่า ตนจะทำอาหารพิเศษชนิดหนึ่งขึ้นมา พร้อมกับบอกวิธีการทำอาหารว่า มีลำดับขั้นตอนอย่างไร นับตั้งแต่วิธีการที่จะได้มาซึ่งวัตถุดิบสำหรับทำอาหาร ขั้นตอนการปรุงจะเริ่มจากอะไรก่อน อะไรหลัง เป็นต้น การเขียนวิธีการดำเนินการวิจัยทำได้หลายแบบ ดังนี้

๑.๑๐.๑ รูปแบบการวิจัย

ก. การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research)

ภาคเอกสาร หมายถึง งานวิจัยที่รวบรวมข้อมูลเพื่อตอบปัญหาการวิจัยจากเอกสารเท่านั้น เช่น งานวิจัยทางปรัชญา งานวิจัยทางประวัติศาสตร์ งานวิจัยด้านวรรณคดี งานวิจัยคัมภีร์ศาสนา (ส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยสาขามนุษยศาสตร์) เวลาเขียนวิธีดำเนินการวิจัยต้องแจงให้ละเอียดว่า จะมีวิธีการเก็บข้อมูลจากเอกสารที่จะศึกษาอย่างไร เมื่อได้ข้อมูลมาแล้ว จะวิเคราะห์หรือตีความข้อมูลนั้นด้วยกรอบแนวคิดอะไร เช่น อาจบอกว่า จะวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางปรัชญา/ด้วยวิธีการทางประวัติศาสตร์/ด้วยวิธีการแบบวรรณคดีวิจารณ์/ด้วยวิธีแห่งศาสตร์แห่งการตีความ เป็นต้น อยางใดอย่างหนึ่ง รวมทั้งแจงให้เห็นรายละเอียดของวิธีการนั้น ๆ ด้วย

ภาคสนาม หมายถึง งานวิจัยที่เก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามแบบคุณภาพ คือ การเก็บรวบรวมข้อมูลในรูปของข้อความจากการสัมภาษณ์ การสนทนากลุ่มและข้อความบันทึกจากการสังเกตอย่างมีส่วนร่วม ดังนั้น ในเวลาเขียนวิธีดำเนินการวิจัย ต้องแสดงให้เห็นรายละเอียดการเก็บรวบรวมข้อมูลเช่น วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) การสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) การสังเกตแบบมีส่วนร่วม (Participant Observation) เป็นต้น

ข. การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) หมายถึง การวิจัยที่ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลในรูปของสถิติหรือตัวเลข เช่น ๑) ระดับความคิดเห็นในการปฏิบัติงานตามหลักอิทธิบาทธรรมของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน สามารถวัดได้เป็นค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และ ๒) ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการประยุกต์ใช้หลักภาวนา ๔ ในการพัฒนาคุณภาพชีวิต สามารถวัดความแตกต่างของค่าเฉลี่ยก่อนและหลังการพัฒนาด้วยการทดสอบค่าที (t-test) ข้อมูลเหล่านี้ จะอยู่ในรูปของตัวเลข เรียกว่า “ข้อมูลเชิงปริมาณ” ซึ่งในการเขียนวิธีดำเนินการวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยต้องนำเสนอให้เห็นรายละเอียดเกี่ยวกับวิธีการได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่าง (Sampling Design: SD) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย (Measurement Design: MD) และการวิเคราะห์ข้อมูล (Analysis Design: AD) ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญในการออกแบบการวิจัยเพื่อตอบคำถามวิจัยให้ถูกต้องและชัดเจน

๑.๑๐.๒ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง/ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

๑) ประชากร (Population) คือ กลุ่มบุคคลที่ใช้ในการศึกษาวิจัย ต้องระบุให้ชัดเจนว่าเป็นใคร มีจำนวนเท่าไรมีคุณลักษณะอย่างไร และระบุที่มา

๒) กลุ่มตัวอย่าง (Sample) คือ ส่วนหนึ่งของประชากรที่นำมาศึกษา ต้องระบุขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (Sample size) และวิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง (Sampling Random Design)

๓) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) คือบุคคลที่ได้จากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยมีคุณสมบัติตามที่ผู้วิจัยกำหนดไว้

เกณฑ์มาตรฐานการเสนอประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

๑. ระบุประชากรและกลุ่มตัวอย่าง/ผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่ชัดเจน
๒. กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างเหมาะสมและถูกต้องตามหลักวิชา
๓. กำหนดวิธีการได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่าง (วิธีการสุ่ม) หรือผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (วิธีการเลือก)

๑.๑๐.๓ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ต้องเขียนรายละเอียดว่า เครื่องมือที่ใช้มีอะไรบ้าง พร้อมทั้งระบุลักษณะของเครื่องมือ หากสร้างหรือพัฒนาเครื่องมือขึ้นเอง ต้องระบุขั้นตอนและวิธีการสร้าง การทดลองใช้และการตรวจสอบคุณภาพไว้ชัดเจน

เกณฑ์มาตรฐานการระบุเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

กรณีที่ ๑ สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยด้วยตนเอง

๑. อธิบายการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยตามหลักวิชา
๒. ระบุแหล่งที่มาของข้อมูลพื้นฐานที่ใช้ประกอบการร่างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เช่น เอกสาร หนังสือ
๓. ระบุรายละเอียดวิธีการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

กรณีที่ ๒ นำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยของผู้อื่นมาใช้

๑. ระบุแหล่งที่มา ปีที่สร้าง และคำสถิติแสดงคุณภาพ
๒. ชี้ให้เห็นเหตุผลและความสมเหตุสมผลที่จะใช้เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยนั้นเก็บข้อมูล
๓. มีหนังสือขออนุญาตการใช้เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

๑.๑๐.๔ การเก็บรวบรวมข้อมูล

ต้องระบุวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล เช่น การสำรวจ การทดลอง การสัมภาษณ์เชิงลึก การสนทนากลุ่ม และการสังเกตแบบมีส่วนร่วม รวมทั้งระบุขั้นตอนที่ผู้วิจัยใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลให้ชัดเจน

เกณฑ์มาตรฐานการระบุการเก็บรวบรวมข้อมูล

๑. ระบุวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล อาจระบุเหตุผลที่เลือกใช้วิธีการนั้น ๆ
๒. ระบุขั้นตอนที่ผู้วิจัยใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

๑.๑๐.๕ การวิเคราะห์ข้อมูล

ให้ระบุวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ คือ การจำแนก จัดประเภทข้อมูล การตีความ การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และการสร้างข้อสรุปแบบอุปนัย (Analytic Induction) และนำเสนอเป็นความเรียง

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ คือ การวิเคราะห์ด้วยสถิติแบบบรรยาย (Descriptive Statistics) ได้แก่ จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติอนุมาน (Inferential Statistics) เช่น การทดสอบค่าที (T-test) การทดสอบค่าเอฟ (F-test) การวิเคราะห์ถดถอย (Regression Analysis) และสถิติวิเคราะห์ขั้นสูง (Advanced Statistics) เช่น การวิเคราะห์โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ (Structural Equation Model: SEM) และนำเสนอเป็นตาราง แผนภาพ ประกอบความเรียง

เกณฑ์มาตรฐานการระบุวิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

- ระบุวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยบรรยายตามลักษณะข้อมูลและตัวแปรที่สนใจศึกษา
- ระบุสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณให้ถูกต้องตามลักษณะตัวแปรและตอบสมมติฐานการวิจัย

เป็นแผนเชิงปฏิบัติการ ที่ผู้วิจัยกำหนดขึ้นเป็นแนวทางในการดำเนินการวิจัย โดยระบุกิจกรรมให้ชัดเจน พร้อมระบุช่วงเวลาตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงสิ้นสุดในการทำกิจกรรม

เกณฑ์มาตรฐานการระบุแผนปฏิบัติการวิจัย

- ระบุกิจกรรมที่จะดำเนินการ เรียงเป็นข้อ ๆ ชัดเจน พร้อมระบุช่วงเวลาตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงสิ้นสุด
- ให้เขียนในรูปแบบ Gantt Chart

๑.๑๑ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

การเขียนประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ คือ การเขียนคาดการณ์ล่วงหน้าว่า หลังจากทำงานวิจัยเรื่องนั้นสำเร็จแล้ว จะมีประโยชน์อะไรเกิดขึ้นบ้าง ซึ่งการเขียนประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ต้องให้สัมพันธ์และมุ่งไปในทิศทางเดียวกันกับปัญหาหรือคำถามและวัตถุประสงค์ของการวิจัยด้วย อุปมาเหมือนเราเดินทางไปยังจังหวัดเชียงใหม่ เชียงใหม่ คือ วัตถุประสงค์ที่เราต้องการไปให้ถึง เมื่อไปถึงตรงนั้นแล้ว เราก็คาดการณ์ไว้ล่วงหน้าว่า จะได้ประโยชน์อย่างนั้นอย่างนี้หรือได้พบสิ่งนั้นสิ่งนี้ ซึ่งประโยชน์หรือสิ่งที่เราคาดว่าจะได้รับนั้น ต้องสัมพันธ์กับจังหวัดเชียงใหม่ด้วย คือ ต้องมีอยู่จริงที่จังหวัดเชียงใหม่ด้วย ส่วนใหญ่การเขียนประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ นิยมขึ้นต้นด้วยคำว่า “ทำให้ทราบ...” “ทำให้ได้...” เป็นต้น

เกณฑ์มาตรฐานการเขียนประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- เขียนคาดการณ์ล่วงหน้าถึงประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ หลังจากบรรลุวัตถุประสงค์ของการวิจัยแล้ว
- เขียนให้สัมพันธ์กับวัตถุประสงค์การวิจัย นิยมเขียนขึ้นต้นด้วยคำว่า “ทำให้ทราบ...” “ทำให้ได้...” เป็นต้น ทั้งนี้ แล้วแต่ความเหมาะสมของงานวิจัยแต่ละเรื่อง
- เขียนจำแนกเป็นประโยชน์เชิงวิชาการ ประโยชน์เชิงปฏิบัติ หรือประโยชน์เชิงนโยบาย เพื่อให้เห็นผลกระทบ ประโยชน์หรือคุณูปการที่มีต่อสังคม

หมายเหตุ: เมื่อดัชนีพนธ์ วิทยานิพนธ์ และสารนิพนธ์สำเร็จเรียบร้อยแล้ว ให้เปลี่ยน “ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ” เป็น “ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย”

๑.๑๒ สารบัญ (ชั่วคราว)

การเขียนสารบัญ (ชั่วคราว) เป็นการวางโครงสร้างเนื้อหาของงานวิจัยให้เห็นว่า ในแต่ละบทมีประเด็นที่จะศึกษาอย่างไรบ้าง ซึ่งบทคืออะไร มีหัวข้อย่อยอย่างไร ซึ่งการออกแบบบทแต่ละบทนั้น ต้องคำนึงถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัยเป็นสำคัญ ควรให้เนื้อหาของแต่ละบทมุ่งไปในทิศทางเดียวกัน นั่นคือ มุ่งไปสู่การตอบปัญหาการวิจัย โดยอาจให้แต่ละบททำหน้าที่ตอบปัญหาการวิจัยในบางแง่มุมหรือตอบวัตถุประสงค์ข้อใดข้อหนึ่ง และควรให้เนื้อหาของแต่ละบทมีความสัมพันธ์สอดกันไปตามลำดับเหมือนลูกโซ่ สารบัญ (ชั่วคราว) หรือโครงสร้างของงานวิจัยเชิงคุณภาพภาคเอกสารนั้น ไม่มีรูปแบบที่แน่นอนตายตัว ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของงานแต่ละเรื่อง ส่วนสารบัญ (ชั่วคราว) หรือโครงสร้างของงานวิจัยเชิงคุณภาพภาคสนาม และเชิงปริมาณ ค่อนข้างจะมีรูปแบบแน่นอนตายตัว (ดูรูปแบบการเขียนสารบัญ (ชั่วคราว) หน้า ๓๐)

๑.๑๓ บรรณานุกรม

บรรณานุกรม คือ รายการเอกสารต่าง ๆ ที่นำมาใช้อ้างอิงหรือประกอบการศึกษาค้นคว้าในงานวิจัยแต่ละเรื่อง การเขียนบรรณานุกรมนั้น ให้เขียนไว้ในส่วนท้ายของงานวิจัย โดยเขียนเรียงตามลำดับอักษร และแบ่งหมวดหมู่ตามประเภทของเอกสาร เช่น เอกสารปฐมภูมิ ทุติยภูมิ เป็นต้น ส่วนรายละเอียดเกี่ยวกับการทำบรรณานุกรม ให้ดูบทที่ ๔ การอ้างอิงและการเขียนเอกสารอ้างอิงหรือบรรณานุกรม โดยเรียงลำดับตามประเภทเอกสาร ดังนี้^๑

ก. ข้อมูลปฐมภูมิ

- (๑) พระไตรปิฎก
- (๒) ปกรณ์วิเสส อรรถกถา ฎีกา และอนุฎีกา
- (๓) หนังสือ คัมภีร์ และตำราที่เป็นต้นฉบับ (Text)

ข. ข้อมูลทุติยภูมิ

- (๑) หนังสือทั่วไป/หนังสือแปล
- (๒) บทความในวารสาร/หนังสือพิมพ์/สารานุกรม/บทวิจารณ์หนังสือ
- (๓) ดุษฎีนิพนธ์/วิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์
- (๔) รายงานวิจัย/รายงานการประชุมทางวิชาการ
- (๕) จุลสาร/เอกสารอัดสำเนา/เอกสารที่ไม่ได้ตีพิมพ์เผยแพร่และเอกสารอื่น ๆ
- (๖) สัมภาษณ์/สนทนากลุ่ม
- (๗) สื่ออิเล็กทรอนิกส์

^๑ ข้อมูลปฐมภูมินี้ เน้นการวิจัยเชิงคัมภีร์ในสาขาวิชาพระพุทธศาสนาและปรัชญา สำหรับข้อมูลปฐมภูมิในสาขาวิชาอื่น ๆ ให้เป็นไปตามที่สาขาวิชานั้น ๆ เห็นสมควร

๑.๑๔ ประวัตินพณ์

ประวัตินพณ์ เป็นข้อมูลทีแสดงให้เห็นว่า นพณ์มีภูมิล่งด้นการศีกษา มีประสพการณ มีผลงานทางวิชาการ และมีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้น ทีสอดคล้องกับเร่องทีจะทำการศึกษาหรือไม่ อย่างไร ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งทีคณกรรมการสอบจะนำไปประกอบการพิจารณาโครงร่างคหุฎนินพณ์ วิทยานินพณ์ รวมทั้งเป็นข้อมูลในการติดต้อประสานของเจ้าหน้าที่ผู้ประสานงาน (คหุฎนินพณ์แบบการเขียน ประวัตินพณ์ หน้า ๓๓)

๑.๑๕ เชนงอรธ

เชนงอรธ (Footnote) คือ การทำรายการเอกสารอ้างอิงหรือคำอธิบายเพิ่มเติมที่อยู่ด้นล่างของข้อความในหน้ากระดาษแต่ละหน้า ถือว่าเป็นองค์ประกอบทีสำคัญมากของงานนพณ์ เพราะเป็นหลักฐานทีแสดงให้เห็นว่า ข้อเสนอของเรามีความน่าเชือถือและสามารถตรวจสอบแหล่งทีมาได้ ดั่งนั้น เมื่อนำเอกสารหลักฐานอะไรมาใส่ไว้ในเชนงอรธ ควรประเมินเอกสารหลักฐานและผู้เขียนด้วยว่า มีน้ำหนักเพียงพอทีจะทำให้นพณ์มีความน่าเชือถือมากขึ้นหรือไม่ (สำหรับรูปแบบการทำเชนงอรธนั้น ให้ดูในบทที่ ๔ การอ้างอิงและการเขียนเอกสารอ้างอิงหรือบรรณานุกรม)

ตัวอย่างโครงร่างและโครงสร้างคหุฎนินพณ์ วิทยานินพณ์ และสารนินพณ์

รูปแบบปกนอกโครงร่างคหุฎนินพณ์ วิทยานินพณ์ และสารนินพณ์ ระดับปริญญาโท/ปริญญาเอก ต่างกันทีระดับปริญญา

ส่วนโครงสร้างคหุฎนินพณ์ วิทยานินพณ์ และสารนินพณ์นั้น ต่างกันทีเป็นการนพณ์ เชิงคุณภาพ การนพณ์เชิงปริมาณ หรือการนพณ์แบบผสมวิธี ดั่งนี้

รูปแบบปก โครงร่างคุณนิตินพนธ์/วิทยานิตินพนธ์^๒

 (๑.๕ นิ้ว/๓.๘๑ ซม.)	สีด้าเท่านั้น ขนาด ๑.๒๕X๑.๒๕ นิ้ว/ ๓.๑๗X๓.๑๗ ซม.	
<p>(เว้นระยะห่างระหว่างตราสถาบันกับค้ำว่าโครงร่าง= before 12 pt.) โครงร่างคุณนิตินพนธ์/วิทยานิตินพนธ์ (ตัวธรรมดา, ๑๘ พ้อยท์) เรื่อง (ตัวธรรมดา, ๑๘ พ้อยท์)</p>		
<p>ชื่อคุณนิตินพนธ์/วิทยานิตินพนธ์ภาษาไทย (ตัวหนา, ๒๐ พ้อยท์, before 12 pt.) TITLES (bold, 13 pt., line spacing 1.5 lines, before 6 pt.)</p>		
<p>โดย (๑๘ พ้อยท์) ชื่อ-ฉายา (นามสกุล)/ชื่อ-นามสกุล (ตัวหนา, ๑๘ พ้อยท์)</p>		
<p>คณะกรรมการควบคุมคุณนิตินพนธ์/วิทยานิตินพนธ์</p> <p>๑..... ประธานกรรมการ ๒..... กรรมการ</p>		
<p>คุณนิตินพนธ์/วิทยานิตินพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรปริญญาพุทธศาสตรคุณนิตินพนธ์/มหาบัณฑิต สาขาวิชา... ระบุสาขาวิชา ... (เว้นระยะห่างระหว่างบรรทัด ๑ บรรทัดหรือ ๑ Enter) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พุทธศักราช ๒๕...ระบุปีการศึกษา (๑ นิ้ว / ๒.๕๔ ซม.)</p>		ตัวธรรมดา, ๑๘ พ้อยท์

^๒ ตัวอย่างภาษาอังกฤษ จะแสดงเฉพาะ font Times New Roman กรณีใช้ font TH Sarabun PSK ให้เทียบเคียงขนาดอักษร โดยศึกษารายละเอียดในบทที่ ๓ (หน้า ๘๙) และภาคผนวก ข. (หน้า ๑๓๙).

ตัวอย่างปก โครงร่างดุษฎีนิพนธ์

โครงร่างดุษฎีนิพนธ์

เรื่อง

จิตตมาตรของนิกายโยคอาจารย์: การศึกษาวิเคราะห์บนฐานแนวคิด
เรื่องจิตในพระพุทธศาสนายุคต้น

**THE CITTAMĀTRA OF YOGĀCĀRA BUDDHISM: AN
ANALYTICAL STUDY BASED ON THE CONCEPT
OF CITTA IN EARLY BUDDHISM**

โดย

พระมหาสมบุรณ์ วุฑฒิกโร (พรรณา)

คณะกรรมการควบคุมดุษฎีนิพนธ์

๑. พระราชปรีดีติกวี, ศ. ดร.	ประธานกรรมการ
๒. ศ. ดร.สมภาร พรมทา	กรรมการ

ดุษฎีนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาพระพุทธศาสนา

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

พุทธศักราช ๒๕๖๐

ตัวอย่างปก โครงร่างวิทยานิพนธ์

โครงร่างวิทยานิพนธ์

เรื่อง

จิตตมาตรของนิกายโยคอาจารย์: การศึกษาวิเคราะห์บนฐานแนวคิด
เรื่องจิตในพระพุทธศาสนายุคต้น

**THE CITTAMĀTRA OF YOGĀCĀRA BUDDHISM: AN
ANALYTICAL STUDY BASED ON THE CONCEPT
OF CITTA IN EARLY BUDDHISM**

โดย

พระมหาสมบุรณ์ วุฑฒิกโร (พรรณา)

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

๑. พระราชปรีดีติกวี, ศ. ดร.	ประธานกรรมการ
๒. ศ. ดร.สมภาร พรมทา	กรรมการ

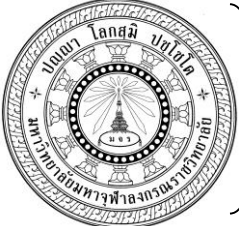
วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาพระพุทธศาสนา

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

พุทธศักราช ๒๕๖๐

รูปแบบปก โครงร่างสารนิพนธ์ ปริญญาเอก^๓

 ๑.๕ นิ้ว/๓.๘๑ ซม.	สีคำเท่านั้น ขนาด ๑.๒๕x๑.๒๕ นิ้ว/ ๓.๑๗x๓.๑๗ ซม.	
<p>(เว้นระยะห่างระหว่างตราสถาบันกับคำว่าโครงร่าง= before 12 โครงร่างสารนิพนธ์ (๑๘ พ้อยท์) เรื่อง (๑๘ พ้อยท์)</p> <p>ชื่อสารนิพนธ์ ภาษาไทย (ตัวหนา, ๒๐ พ้อยท์, before 12 pt.) TITLES (bold, 13 pt., line spacing 1.5 lines, before 6 pt.)</p> <p>โดย (๑๘ พ้อยท์)</p> <p>ชื่อ-ฉายา (นามสกุล)/ชื่อ-นามสกุล (ตัวหนา, ๑๘ พ้อยท์)</p> <p>อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์พิมพ์ชื่อ ฉายา/นามสกุลอาจารย์ที่ปรึกษา.....</p> <p>สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการสอบวัดคุณสมบัติ รายวิชา..... ระบุรายวิชา</p> <p>ตามหลักสูตรปริญญาพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชา..... ระบุสาขาวิชา.... (เว้นระยะห่างระหว่างบรรทัด ๑ บรรทัดหรือ ๑ Enter)</p> <p>บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พุทธศักราช ๒๕... ระบุปีการศึกษา</p> <p>} (๑ นิ้ว / ๒.๕๔ ซม.)</p>		
<table border="1"><tr><td style="padding: 5px;">ตัวธรรมดา, ๑๘ พ้อยท์</td></tr></table>		ตัวธรรมดา, ๑๘ พ้อยท์
ตัวธรรมดา, ๑๘ พ้อยท์		

^๓ ตัวอย่างภาษาอังกฤษ จะแสดงเฉพาะ font Times New Roman กรณีใช้ font TH Sarabun PSK ให้เทียบเคียงขนาดอักษร โดยศึกษารายละเอียดในบทที่ ๓ (หน้า ๘๙) และภาคผนวก ข. (หน้า ๑๓๙).

ตัวอย่างปก โครงร่างสารนิพนธ์ ปริญญาเอก

โครงร่างสารนิพนธ์
เรื่อง

จิตตมาตรของนิกายโยคอาจารย์: การศึกษาวิเคราะห์บนฐานแนวคิด
เรื่องจิตในพระพุทธศาสนายุคต้น
**THE CITTAMĀTRA OF YOGĀCĀRA BUDDHISM: AN
ANALYTICAL STUDY BASED ON THE CONCEPT
OF CITTA IN EARLY BUDDHISM**

โดย
พระมหาสมบุรณ์ วุฑฒิกโร (พรรณา)

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์
ศ. ดร.สมภาร พรหมทา

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการสอบวัดคุณสมบัติ
รายวิชาสัมมนาพระไตรปิฎก
ตามหลักสูตรปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาพระพุทธศาสนา

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
พุทธศักราช ๒๕๖๐

รูปแบบปก โครงร่างสารนิพนธ์ ปริญญาโท^๔

 ๑.๕ นิ้ว/๓.๘๑ ซม.	สีคำเท่านั้น ขนาด ๑.๒๕x๑.๒๕ นิ้ว /๓.๑๗x๓.๑๗ ซม.
(เว้นระยะห่างระหว่างตราสถาบันกับคำว่าโครงร่าง= before 12 โครงร่างสารนิพนธ์ (๑๘ พ้อยท์) เรื่อง (๑๘ พ้อยท์)	
ชื่อสารนิพนธ์ ภาษาไทย (ตัวหนา, ๒๐ พ้อยท์, before 12 pt.) TITLES (bold, 13 pt., line spacing 1.5 lines, before 6 pt.)	
โดย (๑๘ พ้อยท์)	
ชื่อ-ฉายา (นามสกุล)/ชื่อ-นามสกุล (ตัวหนา, ๑๘ พ้อยท์)	
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์พิมพ์ชื่อ ฉายา/นามสกุลอาจารย์ที่ปรึกษา....	ตัวธรรมดา, ๑๘ พ้อยท์
สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา...ระบุนสาวิชา... (เว้นระยะห่างระหว่างบรรทัด ๑ บรรทัดหรือ ๑ Enter) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พุทธศักราช ๒๕... ระบุนปีการศึกษา	
}	
}	
} (๑ นิ้ว / ๒.๕๔ ซม.)	

^๔ ตัวอย่างภาษาอังกฤษ จะแสดงเฉพาะ font Times New Roman กรณีใช้ font TH Sarabun PSK ให้เทียบเคียงขนาดอักษร โดยศึกษารายละเอียดในบทที่ ๓ (หน้า ๘๙) และภาคผนวก ข. (หน้า ๑๓๙).

ตัวอย่างปก โครงร่างสารนิพนธ์ ปริญญาโท

โครงร่างสารนิพนธ์
เรื่อง

ศึกษาวิเคราะห์บทบาทการเสริมสร้างสันติภาพของ ดร. บาบาสาเฮบ
พิมเรอ รามจิ อัมเบดการ์ ตามหลักพุทธสันติวิธี

**AN ANALYTICAL STUDY OF PEACE STRENGTHENING
ROLE OF DR. BABASAHEB BHIMRAO RAMJI
AMBEDKER ACCORDING TO THE
BUDDHIST PEACEFUL MEANS**

โดย
นายกฤษณะ ถาวร

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์
พระมหาดวงเด่น จิตธนาโน, ดร.

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาสันติศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
พุทธศักราช ๒๕๖๐

รูปแบบส่วนเนื้อหา โครงร่างคุษฎีนิพนธ์/วิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์ [เชิงคุณภาพ/เอกสาร]

(เว้นระยะจากขอบกระดาษด้านบน ๒ นิ้ว หรือ ๕.๐๘ ซม. เช่นเดียวกับการขึ้นบทใหม่)

ชื่อเรื่องภาษาไทย (ตัวหนา, ๒๐ พ้อยท์)

English Title

(TH SarabunPSK 20pt. bold หรือ Times New Roman 16 pt. Bold. before: 6pt.)

(English Title ใช้อักษรตัวพิมพ์เล็ก ยกเว้นอักษรตัวแรก, เมื่อใช้ Times New Roman ต้องเว้นระยะห่างระหว่างบรรทัด = 1.5 lines) (เว้นระยะ ๑ บรรทัด ขนาด ๑๖ pt.)

๑. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา (๑๘ พ้อยท์, Before: 6pt)

เนื้อหา (๑๖ พ้อยท์, Before: 6pt).....

๒. คำถามวิจัย (๑๘ พ้อยท์, Before: 6pt)

๒.๑ (๑๖ พ้อยท์, Before: 6pt).....

๓. วัตถุประสงค์ของการวิจัย (๑๘ พ้อยท์, Before: 6pt)

๓.๑ (๑๖ พ้อยท์, Before: 6pt).....

๔. ขอบเขตการวิจัย (๑๘ พ้อยท์, Before: 6pt)

..... (๑๖ พ้อยท์, Before: 6pt).....

๕. สมมติฐานการวิจัย (ถ้ามี) (๑๘ พ้อยท์, Before: 6pt)

..... (๑๖ พ้อยท์, Before: 6pt).....

๖. นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย (๑๘ พ้อยท์, Before: 6pt)

..... (๑๖ พ้อยท์, Before: 6pt).....

๑ นิ้ว / ๒.๕๔ ซม.

↑
(๑.๕ นิ้ว / ๓.๘๑ ซม.)
↓

๗. ทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (๑๘ พ้อยท์, Before: 6pt)
..... (๑๖ พ้อยท์, Before: 6pt).....

๘. วิธีดำเนินการวิจัย (๑๘ พ้อยท์, Before: 6pt)
..... (๑๖ พ้อยท์, Before: 6pt).....

๙. กรอบแนวคิดในการวิจัย (๑๘ พ้อยท์, Before: 6pt)
..... (๑๖ พ้อยท์, Before: 6pt).....

๑๐. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ (๑๘ พ้อยท์, Before: 6pt)
๑๐.๑ (๑๖ พ้อยท์, Before: 6pt)

๑๑. สารบัญญ (ชั่วคราว) (๑๘ พ้อยท์, Before: 6pt)
..... (๑๖ พ้อยท์, Before: 6pt).....

๑๒. บรรณานุกรม (ชั่วคราว) (๑๘ พ้อยท์, Before: 6pt)
..... (๑๖ พ้อยท์, Before: 6pt).....

๑๓. ประวัติผู้วิจัย (๑๘ พ้อยท์, Before: 6pt)
..... (๑๖ พ้อยท์, Before: 6pt).....
.....
.....

หมายเหตุ. รูปแบบโครงสร้างคู่มือคุณนิพนธ์/วิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์ แบบอื่น ๆ ต่อจากนี้ ให้กำหนด Spacing= Before 6pt สำหรับหัวข้อหลัก (Main Title) และย่อหน้า (Paragraph) เช่นเดียวกัน

รูปแบบส่วนเนื้อหา โครงร่างคุษฎีนิพนธ์/วิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์ [เชิงปริมาณ/แบบผสมวิธี]

ในกรณีที่จัดสอบโครงร่างฯ จำนวน ๓ บท

ส่วนต้น

สารบัญ (ชั่วคราว) (๑๘ พ้อยท์)
..... (๑๖ พ้อยท์, Before: 6pt).....

(เว้นระยะจากขอบกระดาษด้านบน ๒ นิ้ว หรือ ๕.๐๘ ซม. เช่นเดียวกับการขึ้นบทใหม่)

บทที่ ๑ (ตัวหนา, ๒๐ พ้อยท์)
(เว้น ๑ บรรทัด ขนาด ๑๖ พ้อยท์)

บทนำ (ตัวหนา, ๒๐ พ้อยท์)
(เว้น ๑ บรรทัด ขนาด ๑๖ พ้อยท์)

๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา (๑๘ พ้อยท์, Before: 6pt)
เนื้อหา (๑๖ พ้อยท์, Before: 6pt).....

๑.๒ คำถามวิจัย (๑๘ พ้อยท์, Before: 6pt)
๑.๒.๑ (๑๖ พ้อยท์, Before: 6pt).....

๑.๓ วัตถุประสงค์ของการวิจัย (๑๘ พ้อยท์, Before: 6pt)
๑.๓.๑ (๑๖ พ้อยท์, Before: 6pt).....

๑.๔ ขอบเขตการวิจัย (๑๘ พ้อยท์, Before: 6pt)
..... (๑๖ พ้อยท์, Before: 6pt).....

๑.๕ สมมติฐานการวิจัย (ถ้ามี) (๑๘ พ้อยท์, Before: 6pt)
..... (๑๖ พ้อยท์, Before: 6pt).....

๑.๖ นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย/นิยามเชิงปฏิบัติการ (๑๘ พ้อยท์, Before: 6pt)
..... (๑๖ พ้อยท์, Before: 6pt).....

๑.๗ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ (๑๘ พ้อยท์, Before: 6pt)
๑.๗.๑ (๑๖ พ้อยท์, Before: 6pt).....

๑ นิ้ว / ๒.๕๔ ซม.

(เว้นระยะจากขอบกระดาษด้านบน ๒ นิ้ว หรือ ๕.๐๘ ซม. เช่นเดียวกับการขึ้นบทใหม่)

บทที่ ๒

(เว้น ๑ บรรทัด ๑๖ พ้อยท์)

แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

(เว้น ๑ บรรทัด ๑๖ พ้อยท์)

เกริ่นนำ..... (๑๖ พ้อยท์, Before: 6pt).....

๒.๑ ทฤษฎีหรือแนวคิด (ใส่ชื่อ) (๑๘ พ้อยท์, Before: 6pt)

..... (๑๖ พ้อยท์, Before: 6pt).....

๒.๒ ทฤษฎีหรือแนวคิด (ใส่ชื่อ) (๑๘ พ้อยท์, Before: 6pt)

..... (๑๖ พ้อยท์, Before: 6pt).....

๒.๓ ทฤษฎีหรือแนวคิด (ใส่ชื่อ) (๑๘ พ้อยท์, Before: 6pt)

..... (๑๖ พ้อยท์, Before: 6pt).....

๒.๔ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (๑๘ พ้อยท์, Before: 6pt)

..... (๑๖ พ้อยท์, Before: 6pt).....

๒.๕ กรอบแนวคิดในการวิจัย (๑๘ พ้อยท์, Before: 6pt)

..... (๑๖ พ้อยท์, Before: 6pt).....

ภาพแสดงความสัมพันธ์
ระหว่างตัวแปร

ภาพที่ ๒.๑ กรอบแนวคิดในการวิจัย

หมายเหตุ: ทฤษฎีหรือแนวคิดในหัวข้อ ๒.๑ – ๒.๓ สามารถทบทวนและนำเสนอได้มากกว่า ๓ หัวข้อ ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้เขียนคุณวุฒินิพนธ์ วิทยานิพนธ์และสารนิพนธ์

[การวิจัยแบบผสมวิธี]

(เว้นระยะจากขอบกระดาษด้านบน ๒ นิ้ว หรือ ๕.๐๘ ซม. เช่นเดียวกับการขึ้นบทใหม่)

บทที่ ๓

(เว้น ๑ บรรทัด ๑๖ พ้อยท์)

วิธีดำเนินการวิจัย

(เว้น ๑ บรรทัด ๑๖ พ้อยท์)

เกริ่นนำ..... (๑๖ พ้อยท์, Before: 6pt).....

๓.๑ รูปแบบการวิจัย (๑๘ พ้อยท์, Before: 6pt)

..... (๑๖ พ้อยท์, Before: 6pt).....

๓.๒ ระยะเวลาที่ ๑ การออกแบบการวิจัยเชิงคุณภาพ (๑๘ พ้อยท์, Before: 6pt)

๓.๒.๑ กลุ่มเป้าหมาย/ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (๑๖ พ้อยท์, Before: 6pt)

..... (๑๖ พ้อยท์, Before: 6pt).....

๓.๒.๒ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย (๑๖ พ้อยท์, Before: 6pt)

..... (๑๖ พ้อยท์, Before: 6pt).....

๓.๒.๓ การเก็บรวบรวมข้อมูล (๑๖ พ้อยท์, Before: 6pt)

..... (๑๖ พ้อยท์, Before: 6pt).....

๓.๒.๔ การวิเคราะห์ข้อมูล (๑๖ พ้อยท์, Before: 6pt)

..... (๑๖ พ้อยท์, Before: 6pt).....

๓.๓ ระยะเวลาที่ ๒ การออกแบบการวิจัยเชิงปริมาณ (๑๘ พ้อยท์, Before: 6pt)

๓.๓.๑ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง (๑๖ พ้อยท์, Before: 6pt)

..... (๑๖ พ้อยท์, Before: 6pt).....

๓.๓.๒ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย (๑๖ พ้อยท์, Before: 6pt)

..... (๑๖ พ้อยท์, Before: 6pt).....

๓.๓.๓ การเก็บรวบรวมข้อมูล (๑๖ พ้อยท์, Before: 6pt)

..... (๑๖ พ้อยท์, Before: 6pt).....

๓.๓.๔ การวิเคราะห์ข้อมูล (๑๖ พ้อยท์, Before: 6pt)

..... (๑๖ พ้อยท์, Before: 6pt).....

หมายเหตุ: ข้อ ๓.๒ กับ ๓.๓ สามารถสลับกันได้ตามการออกแบบการวิจัยแบบผสมวิธี

[การวิจัยเชิงปริมาณ]

(เว้นระยะจากขอบกระดาษด้านบน ๒ นิ้ว หรือ ๕.๐๘ ซม. เช่นเดียวกับการขึ้นบทใหม่)

บทที่ ๓

(เว้น ๑ บรรทัด ๑๖ พ้อยท์)

วิธีดำเนินการวิจัย

(เว้น ๑ บรรทัด ๑๖ พ้อยท์)

เกริ่นนำ..... (๑๖ พ้อยท์, Before: 6pt).....

๓.๑ รูปแบบการวิจัย (๑๘ พ้อยท์, Before: 6pt)

..... (๑๖ พ้อยท์, Before: 6pt).....

๓.๒ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง (๑๘ พ้อยท์, Before: 6pt)

..... (๑๖ พ้อยท์, Before: 6pt).....

๓.๓ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย (๑๘ พ้อยท์, Before: 6pt)

..... (๑๖ พ้อยท์, Before: 6pt).....

๓.๔ การเก็บรวบรวมข้อมูล (๑๘ พ้อยท์, Before: 6pt)

..... (๑๖ พ้อยท์, Before: 6pt).....

๓.๕ การวิเคราะห์ข้อมูล (๑๘ พ้อยท์, Before: 6pt)

..... (๑๖ พ้อยท์, Before: 6pt).....

ส่วนท้าย

บรรณานุกรม (ชั่วคราว) (๑๘ พ้อยท์)

ประวัติผู้วิจัย (๑๘ พ้อยท์)

ตามรูปแบบในคู่มือ

แนวทงการเขียนโครงร่าง

(เว้นระยะจากขอบกระดาษด้านบน ๒ นิ้ว หรือ ๕.๐๘ ซม. เช่นเดียวกับการขึ้นบทใหม่)

ชื่อเรื่องภาษาไทย (ตัวหนา, ๒๐ พ้อยท์)

English Title

(TH SarabunPSK 20pt. Bold หรือ Times New Roman 16 pt. Bold. Before: 6 pt)

(English Title ใช้อักษรตัวพิมพ์เล็ก ยกเว้นอักษรตัวแรก,

เมื่อใช้ Times New Roman เว้นระยะห่างระหว่างบรรทัด = 1.5 lines)

(เว้นระยะ ๑ บรรทัด ขนาด ๑๖ pt.)

๑. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา (๑๘ พ้อยท์)

การเขียนความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา เป็นการให้เหตุผลประกอบว่า ทำไมเรื่องของเราจึงสมควรศึกษาวิจัย ปัญหาที่ต้องการหาคำตอบนั้นสำคัญอย่างไร มีภูมิหลังหรือความเป็นมาอย่างไร ในอดีตที่ผ่านมา มีแนวคิดหรือทฤษฎีที่พยายามตอบปัญหานั้นหรือไม่ ถ้ามีผู้ศึกษาไว้บ้างแล้ว ต้องชี้แจงต่อไปว่า มีประเด็นปัญหาใดบ้างที่ยังค้างคาอยู่หรือตอบแล้ว แต่ยังไม่สมบูรณ์ เพื่อแสดงให้เห็นว่า เรื่องที่นำมาศึกษานี้สำคัญและจำเป็นหรือจูงใจมากจนถึงขนาดทำให้ผู้ศึกษาสนใจและตัดสินใจเลือกศึกษาเรื่องนี้ (๑๖ พ้อยท์)

๒. คำถามวิจัย (๑๘ พ้อยท์)

ในการเขียนคำถามวิจัยให้เขียนระบุลงไปให้ชัดเจนว่า งานวิจัยเรื่องนั้นต้องการตอบปัญหาอะไร ส่วนใหญ่คำถามวิจัยจะมีอยู่แล้วในความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา แต่ที่แยกมาเป็นอีกหัวข้อหนึ่งต่างหาก เพื่อเน้นให้เห็นปัญหาเด่นชัดมากยิ่งขึ้นซึ่งนิยมเขียนให้สอดคล้องตามวัตถุประสงค์ โดยตั้งเป็นประโยคคำถาม (๑๖ พ้อยท์)

๓. วัตถุประสงค์ของการวิจัย (๑๘ พ้อยท์)

การเขียนวัตถุประสงค์ของการวิจัยเป็นการวางเป้าหมายการทำงานไว้ล่วงหน้าว่า งานคหุฎนินพนธ์ วิทยานินพนธ์หรือสารนินพนธ์ของเราจะเดินทางไปสู่จุดหมายใด เหมือนการไปซื้อของในห้างสรรพสินค้า ถ้าเรามีเป้าหมายล่วงหน้าว่า จะไปซื้อของอะไร ที่ร้านไหน เราก็จะมุ่งไปหาร้านนั้นโดยตรง ไม่ต้องเสียเวลาเดินทางหาการเขียนวัตถุประสงค์การวิจัย จึงมีประโยชน์มากในแง่ที่ทำให้ผู้วิจัยรู้ล่วงหน้าว่า งานวิจัยของตนมุ่งไปสู่เป้าหมายใด เวลาลงมือเขียนจะได้ไม่ต้องเสียเวลากับสิ่งที่ไม่ใช่เป้าหมายการเขียนวัตถุประสงค์การวิจัยนั้น นิยมเขียนแยกเป็นข้อ ๆ โดยขึ้นต้นคำว่า “เพื่อ...” โดยแต่ละข้อต้องสัมพันธ์กันและมุ่งไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ มุ่งไปสู่การตอบปัญหาการวิจัยเหมือนกัน (๑๖ พ้อยท์)

- ๓.๑
- ๓.๒
- ๓.๓

๔. ขอบเขตการวิจัย (๑๘ พ้อยท์)

เป็นการเขียนระบุงานวิจัยเรื่องนี้จะศึกษาภายในขอบเขตกว้างแคบแค่ไหนเพียงไร จะเก็บข้อมูลจากเอกสารหรือจากกลุ่มประชากรกว้างแคบแค่ไหน การระบุขอบเขตการวิจัย มีประโยชน์ในแง่ที่ทำให้เราเก็บข้อมูลได้อย่างครอบคลุมภายในขอบเขตที่กำหนดไว้ ส่วนข้อมูลนอกนั้น ถือว่าไม่ได้อยู่ในขอบข่ายแห่งการศึกษาของเราอุปมาเหมือนเราขีดวงกลมบนผืนทราย แล้วเก็บเม็ดทรายเฉพาะภายในวงกลมที่เราขีดไว้เท่านั้น ดังนั้น ขอบเขตการวิจัย จึงช่วยให้ผู้วิจัยไม่ศึกษานอกขอบเขตซึ่งสามารถระบุขอบเขตที่จะศึกษา ประกอบด้วย ๑) ขอบเขตด้านเนื้อหา ๒) ขอบเขตด้านตัวแปร ๓) ขอบเขตด้านประชากรหรือผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ๔) ขอบเขตด้านพื้นที่ และ ๕) ขอบเขตด้านระยะเวลา เพื่อตอบประเด็นปัญหาที่ตั้งไว้และสอดคล้องกับวิธีดำเนินการวิจัย (๑๖ พ้อยท์)

๕. สมมติฐานการวิจัย (ถ้ามี) (๑๘ พ้อยท์)

เป็นการคาดเดาคำตอบไว้ล่วงหน้าบนฐานข้อมูลหรือทฤษฎีที่มีอยู่ เช่น เมื่อคดีฆาตกรรมเกิดขึ้น ตำรวจมักจะตั้งสมมติฐานล่วงหน้าว่า เกิดจากการขัดแย้งผลประโยชน์บ้าง ผู้สาวบ้าง ทั้งนี้เพื่อให้ง่ายหรือมีทิศทางในการทำคดี ดังนั้น คำตอบล่วงหน้าแบบตั้งสมมติฐาน จึงต้องมุ่งไปในทิศทางเดียวกันกับวัตถุประสงค์การวิจัย และต้องสะท้อนความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นกับตัวแปรตาม เช่น เราให้คำตอบล่วงหน้าว่า “การดื่มนมจะทำให้เรียนหนังสือเก่ง” สมมติฐานนี้สะท้อนความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้น คือ การดื่มนม กับตัวแปรตาม คือ การเรียนหนังสือเก่ง โดยอาจตั้งสมมติฐานเป็นข้อ ๆ ได้ (๑๖ พ้อยท์)

- ๕.๑
- ๕.๒
- ๕.๓

๖. นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย/นิยามเชิงปฏิบัติการ (๑๘ พ้อยท์)

การนิยามศัพท์ คือ การตีกรอบคำศัพท์ให้มีความหมายเท่าที่เราต้องการใช้ในงานวิจัยเท่านั้นศัพท์ที่จะนิยามจึง ควรเป็นคำหลัก (Keyword) ของงานวิจัยเท่านั้น ซึ่งคำหลักมักปรากฏอยู่ในชื่อเรื่องหรือวัตถุประสงค์การวิจัย โดยให้พิมพ์เฉพาะคำศัพท์ให้เป็นตัวหนา ส่วนความหมายของคำศัพท์ให้พิมพ์เป็นตัวธรรมดา (๑๖ พ้อยท์)

๗. ทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (๑๘ พ้อยท์)

การทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง หมายถึง การสำรวจดูว่า งานเรื่องนั้น ๆ ผู้เขียนมุ่งศึกษาหาคำตอบในประเด็นปัญหาอะไร เมื่อศึกษาแล้วได้พบคำตอบว่าอย่างไรบ้าง คำตอบนั้นมีช่องว่าง (Academic Gap) หรือมีความไม่ชัดเจนอะไร ที่จะป็นช่องทางให้เราศึกษาเพื่อความชัดเจนต่อไปเป็นการยืนยันว่า งานวิจัยของเราเป็นงานสร้างสรรค์ใหม่ เป็นงานที่จะสร้างองค์ความรู้ใหม่ได้ ไม่ใช่งานที่เดินซ้ำรอยหรือเป็นงานที่เอาสิ่งที่ผู้อื่นรู้แล้วมาพูดวนซ้ำอีก ที่สำคัญต้องสรุปด้วยว่า จากการทบทวนเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทำให้ได้แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวกับงานวิจัยที่กำลังจะ

ศึกษาอย่างไร และนิสิตจะต่อยอดในการศึกษาเพื่อสร้างสรรค์เป็นองค์ความรู้ใหม่ได้อย่างไร โดยแบ่งการทบทวน เป็น ๒ หัวข้อใหญ่ ดังนี้

๗.๑ เอกสารที่เกี่ยวข้อง หมายถึง หนังสือ วรรณกรรม ฯลฯ ที่เกี่ยวข้อง

๗.๒ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง หมายถึง ดุษฎีนิพนธ์ วิทยานิพนธ์ หรือรายงานการวิจัย ฯลฯ ที่เกี่ยวข้อง (๑๖ พ้อยท์)

๘. กรอบแนวคิดในการวิจัย (๑๘ พ้อยท์)

กรอบแนวคิดในการวิจัย (Conceptual Framework) สามารถเขียนได้ทั้งในการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อแสดงให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่สนใจศึกษา โดยที่ในการวิจัยเชิงคุณภาพ สามารถเขียนการเชื่อมโยงระหว่างตัวแปรที่สนใจศึกษาได้อย่างอิสระ ทั้งนี้ต้องสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีและประเด็นที่เป็นปัญหาวิจัย สำหรับการวิจัยเชิงปริมาณ จะเขียนในรูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นกับตัวแปรตาม หรือในรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุที่มีความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรหลายตัวแปร ทั้งตัวแปรแฝง ตัวแปรสังเกตได้และตัวแปรส่งผ่าน เช่น เราตั้งสมมติฐานว่า “การฝึกสมาธิส่งผลให้มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น” เมื่อทำกรอบแนวคิดในการวิจัย จะต้องแสดงให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้น คือ การฝึกสมาธิ และตัวแปรตาม คือ ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (๑๖ พ้อยท์)

๙. วิธีดำเนินการวิจัย (๑๘ พ้อยท์)

วิธีดำเนินการวิจัย บางครั้งเรียกว่า ระเบียบวิธีวิจัย เป็นองค์ประกอบที่สำคัญมาก เพราะผลการวิจัยที่ออกมาจะน่าเชื่อถือหรือไม่ ขึ้นอยู่กับวิธีการดำเนินการวิจัย ที่เราได้เป็นเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล เป็นการแจงรายละเอียดว่า เมื่อถึงเวลาลงมือทำวิจัยเราจะมีวิธีการและขั้นตอนการเก็บหลักฐานข้อมูลมาตอบปัญหาวิจัยอย่างไร จะใช้เครื่องมืออะไรเก็บข้อมูล (เช่น แบบสอบถาม การสัมภาษณ์เชิงลึก การสังเกต การสนทนากลุ่ม) เมื่อได้ข้อมูลมาแล้วจะอย่างไรกับข้อมูลนั้น อุปมาเหมือนพ่อครัวชี้แจงเหตุผลว่า ตนจะทำอาหารพิเศษชนิดหนึ่งขึ้นมา พร้อมกับบอกวิธีการทำอาหารว่า มีลำดับขั้นตอนอย่างไร นับตั้งแต่วิธีการที่จะได้มาซึ่งวัตถุดิบสำหรับทำอาหาร ขั้นตอนการปรุงจะเริ่มจากอะไรก่อน อะไรหลัง เป็นต้น (๑๖ พ้อยท์)

๑๐. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ (๑๘ พ้อยท์)

เป็นการเขียนคาดการณ์ล่วงหน้าว่า หลังจากทำงานวิจัยเรื่องนั้นสำเร็จแล้ว จะมีประโยชน์อะไรเกิดขึ้นบ้าง ซึ่งมักจะสัมพันธ์และมุ่งไปในทิศทางเดียวกันกับปัญหาหรือคำถามและวัตถุประสงค์ของการวิจัย อาจเขียนเป็นข้อ ๆ ได้ (๑๖ พ้อยท์)

- ๑๐.๑
- ๑๐.๒
- ๑๐.๓

๑๑. สารบัญ (ชั่วคราว) (๑๘ พ้อยท์)

เป็นการวางโครงสร้างเนื้อหาของงานวิจัยให้เห็นว่า ในแต่ละบทมีประเด็นที่จะศึกษาอย่างไรบ้าง ชื่อบทคืออะไร มีหัวข้อย่อยอย่างไร ซึ่งการออกแบบบทแต่ละบทนั้น ต้องคำนึงถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัยเป็นสำคัญ ควรให้เนื้อหาของแต่ละบทมุ่งไปในทิศทางเดียวกัน นั่นคือ มุ่งไปสู่การตอบปัญหาการวิจัย ในโครงสร้างฯ การวิจัยเชิงปริมาณหรือแบบผสมวิธีที่มี ๓ บท ให้เขียนสารบัญให้สอดคล้องกับโครงสร้างเนื้อหาที่นำเสนอ ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างรูปแบบสารบัญ (ชั่วคราว) ของโครงสร้างฯ ในงานวิจัยเชิงคุณภาพ (๑๖ พ้อยท์)

ตัวอย่าง รูปแบบสารบัญ (ชั่วคราว)

สารบัญ (ชั่วคราว) (๑๘ พ้อยท์)

เรื่อง (๑๖ พ้อยท์, ตัวหนา, Before 6pt)

หน้า

บทที่ ๑ บทนำ (๑๖ พ้อยท์, ตัวหนา, Before 12pt)

๑.๑	ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	(๑๖ พ้อยท์, ปกติ, Before 6pt)
๑.๒	คำถามวิจัย	} (๑๖ พ้อยท์, ปกติ,)
๑.๓	วัตถุประสงค์ของการวิจัย	
๑.๔	ขอบเขตการวิจัย	
๑.๕	นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย	
๑.๖	ทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
๑.๗	กรอบแนวคิดในการวิจัย	
๑.๘	วิธีดำเนินการวิจัย	
๑.๙	ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	

บทที่ ๒ (ข้อบทสอดคล้องตามวัตถุประสงค์ที่ ๑) (๑๖ พ้อยท์, ตัวหนา, Before 12pt)

- ๒.๑
๒.๒
๒.๓

บทที่ ๓ (ข้อบทสอดคล้องตามวัตถุประสงค์ที่ ๒) (๑๖ พ้อยท์, ตัวหนา, Before 12pt)

- ๓.๑
๓.๒
๓.๓

บทที่ ๔ (ข้อบทสอดคล้องตามวัตถุประสงค์ที่ ๓) (๑๖ พ้อยท์, ตัวหนา, Before 12pt)

- ๔.๑

๔.๒

๔.๓

บทที่ ๕ สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ (๑๖ พ้อยท์, ตัวหนา, Before 12pt)

๕.๑ สรุปผลการวิจัย (๑๖ พ้อยท์, ปกติ, Before 6pt)

๕.๒ ข้อเสนอแนะ

๕.๒.๑ ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

๕.๒.๒ ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

๕.๒.๓ ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

(๑๖ พ้อยท์, ปกติ,)

บรรณานุกรม (๑๖ พ้อยท์, ตัวหนา, Before 6pt)

ภาคผนวก (๑๖ พ้อยท์, ตัวหนา, Before 6pt)

ประวัติผู้วิจัย (๑๖ พ้อยท์, ตัวหนา, Before 6pt)

๑๒. บรรณานุกรม (ชั่วคราว)

เป็นรายการเอกสารต่าง ๆ ที่นำมาใช้อ้างอิงหรือประกอบการศึกษาค้นคว้าในงานวิจัย ให้เขียนไว้ในส่วนท้ายของงานวิจัย โดยเขียนเรียงตามลำดับอักษร และแบ่งหมวดหมู่ตามประเภทของเอกสาร เช่น เอกสารปฐมภูมิ ทุติยภูมิ เป็นต้น ดังตัวอย่างต่อไปนี้ (๑๖ พ้อยท์)

ตัวอย่าง รูปแบบบรรณานุกรม (ชั่วคราว)

บรรณานุกรม (ชั่วคราว) (๑๘ พ้อยท์, ตัวหนา)

๑. ภาษาบาลี-ไทย (๑๖ พ้อยท์, ตัวหนา, Before 12pt)

ก. ข้อมูลปฐมภูมิ (๑๖ พ้อยท์, ตัวหนา)

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. พระไตรปิฎกภาษาบาลี ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ๒๕๐๐.

กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๓๕.

_____. พระไตรปิฎกภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๓๕.

ข. ข้อมูลทุติยภูมิ (๑๖ พ้อยท์, ตัวหนา)

(๑) หนังสือ: (๑๖ พ้อยท์, ตัวหนา, Before 6pt)

จำนงค์ ทองประเสริฐ. ปรัชญาประยุกต์: ชุดอินเดีย. พระนคร: โรงพิมพ์เพื่ออักษร, ๒๕๑๔.

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: ห้างหุ้นส่วนจำกัด สามเจริญแผนกการพิมพ์, ๒๕๓๓.

เสถียร พันธรังษี. ศาสนาเปรียบเทียบ. พิมพ์ครั้งที่ ๘. กรุงเทพมหานคร: บริษัท เยโล่การพิมพ์ จำกัด, ๒๕๔๒.

(๒) วิทยานิพนธ์/วิทยานิพนธ์: (๑๖ พ้อยท์, ตัวหนา, Before 6pt)

อุษา โลหะจรรยา. “การศึกษาชีวิตและผลงานด้านวรรณกรรมพระพุทธศาสนาของสมณะเสวียนจิ่ง (พระถังซัมจั๋ง)”. วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพระพุทธศาสนา. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๔๖.

๒. ภาษาอังกฤษ (๑๖ พ้อยท์, ตัวหนา, Before 12pt)

Bapat, P.V. **2500 Years of Buddhism**. New Delhi: The Publications Division, Ministry of Information and Broadcasting, Government of India, 1956.

Conze, Edward. **Buddhism: Its Essence and Development**. Oxford: Oxford University Press, 1950.

Kerlinger, Fed N. **Foundations of Behavioral Research**. New York: Holt, Rine, 1973.

๑๓. ประวัติผู้วิจัย

เป็นข้อมูลที่แสดงให้เห็นว่า ผู้วิจัยมีภูมิหลังด้านการศึกษา มีประสบการณ์ มีผลงานทางวิชาการ และมีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ที่สอดคล้องกับเรื่องที่จะทำการศึกษาหรือไม่อย่างไร ความยาวไม่ควรเกิน ๑ หน้ากระดาษ (๑๖ พ้อยท์)

ตัวอย่าง รูปแบบการเขียนประวัติผู้วิจัย

ประวัติผู้วิจัย (๑๘ พ้อยท์, ตัวหนา)

ชื่อ ฉายา/นามสกุล :

ว/ ด/ ป เกิด :

ภูมิลำเนาที่เกิด :

การศึกษา :(ตั้งแต่ระดับปริญญาตรีขึ้นไป)

ประสบการณ์การทำงาน :

ผลงานทางวิชาการ :

ตำแหน่งวิชาการ (ถ้ามี) :

อุปสมบท :

สังกัด :

ตำแหน่ง :

ปีที่เข้าศึกษา : ปีการศึกษา.....

ปีที่สำเร็จการศึกษา : ปีการศึกษา.....

ที่อยู่ปัจจุบัน :

นอกจากนี้ ในโครงร่างยังต้องมีเชิงอรรถ (Footnote) คือ การทำรายการเอกสารอ้างอิงหรือคำอธิบายเพิ่มเติมที่อยู่ด้านล่างของข้อความในหน้ากระดาษแต่ละหน้า ซึ่งถือว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญมากของงานวิจัย เพราะเป็นหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่า ข้อเสนอของเรามีความน่าเชื่อถือ และสามารถตรวจสอบแหล่งที่มาได้ (ดูรายละเอียดในบทที่ ๔)

